

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 21Csp/143/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118209184
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118209184.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Máriou Ďuricovou v spore žalobcu B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, V. nad Z., v konaní zastúpený Advokátska kancelária Rolníková, s.r.o., so sídlom Bottova 20, Trenčín proti žalovanému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 149,26 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 14,93 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 14,93 Eur od 26.5.2018 do zaplatenia, z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 134,33 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy 134,33 Eur od 26.5.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 149,26 Eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalobca pri plnení pracovných povinností ako vodič osobnej dopravy dňa 27.10.2017 v Dubnici nad Váhom pri vychádzaní s autobusom (ďalej aj „vozidlo“) zamestnávateľa Slovenská autobusová doprava Trenčín, akciová spoločnosť, so sídlom Zlatovská cesta 29, Trenčín, IČO: 36 323 977 (ďalej len „zamestnávateľ“) na hlavnú cestu a pri vyhýbaní sa oproti idúcemu motorovému vozidlu, si nevšimol stĺp osvetlenia a poškodil pravú stranu autobusu. Za vinníka škodovej udalosti bol uznaný žalobca. V dôsledku škodovej udalosti zamestnávateľ žalobcu vynaložil náklady na opravu autobusu s úmyslom ho uviesť do pôvodného stavu tak, aby ho mohol ďalej používať. Škoda na autobuse bola krytá z havarijnej poisťky, ktorú mal zamestnávateľ žalobcu uzatvorenú s KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s.. Celková náhrada škody vo výške 2 985,19 Eur (bez DPH) (ďalej aj „faktúrová suma“) bola poisťovňou krátená o spoluúčasť vo výške 149,26 Eur. Žalobca si u žalovaného ako poisťovní, v ktorej má uzatvorenú poistnú zmluvu v rámci zodpovednosti za škodu vzniknutú pri výkone povolania, uplatnil neuhradený zvyšok škody v podobe krátenej spoluúčasti. Žalovaný mu listom zo dňa 10.5.2018 oznámil, že náhradu odpočítanú z havarijnému poistenia požadovanú zamestnávateľom nie je možné poukázať, nakoľko plnenie poisťovne zo zmluvného havarijného poistenia po odpočítaní spoluúčasti je vyššie ako skutočná škoda, pričom žalovaný krátil poistné plnenie amortizáciou v celkovej výške 150,93 Eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy, vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania, pričom žalobca začiatok omeškania stanovil na 15. deň nasledujúci po dni odmietnutia poskytnutia poistného plnenia v zmysle oznámenia žalovaného zo dňa 10.5.2018, t. j. na deň 26.5.2018.

2. Žalobca vo svojich písomných vyjadreniach ako aj vo vyjadrení prednesenom na pojednávaní prostredníctvom právnej zástupkyne ďalej uviedol, že oprava autobusu viedla len k tomu, aby sa obnovil jeho stav, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol jeho vlastník donútený škodovou udalosťou, pričom na opravu autobusu neboli použité nové diely, ktoré

by nesmerovali k obnoveniu jeho prevádzkyschopnosti, resp. tieto nové diely súviseli len s opravou poškodených častí autobusu a rozhodne nemožno tvrdiť, že by sa v danom prípade mohlo jednať o bezdôvodné obohatenie na strane poškodeného. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 48/2012. Interný výpočet skutočnej škody na účely poistného plnenia, ktorý predložil žalovaný len potvrdzuje, že uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, nakoľko v ňom nie sú namietané jednotlivé uplatnené položky, ich účelnosť, či súvis so škodovou udalosťou. Je teda jednoznačné, že vynaložené náklady na opravu skutočne súviseli s poškodením vozidla a žalovaným uvádzané zníženie výšky celkovej škody vychádza len z amortizácie uplatnenej na nové náhradné diely, kde v zmysle vyššie uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu SR sa uplatnenie amortizácie považuje za porušenie zásady neminem laedere -nikoho nepoškodzovať. Vo vyjadrení zo dňa 19.12.2018 žalobca uviedol, že žalobu v časti zaplatenia 14,93 Eur spolu s príslušenstvom berie späť z dôvodu, že pôvodnú poistnú zmluvu žalobca v čase podania žaloby nemal k dispozícii a nezohľadnil zmluvne dojednanú spoluúčasť vo výške 10 % v zmysle čl. IV ods. 1 poistných podmienok.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že to či sa vozidlo opravou vzniknutých poškodení zhodnotí alebo znehodnotí bude záležať od individuálnych okolností prípadu. Pokiaľ je poškodené vozidlo staré 12 rokov a má odjazdených 788 776 km a poškodené časti sú plech pred zadným kolesom, dvere kufra, bočné okná, tesniaca guma a obe krídla zadných dverí, nevidí žalovaný jediný dôvod aby sa hodnota takéhoto vozidla po oprave znižovala ba práve naopak. 12 ročné diely boli v značnom štádiu svojej životnosti a ich výmenou za nové sa žalobca bezdôvodne obohatil. Nemôže nastať situácia že by poškodený profitoval z poškodenia svojho vozidla, nakoľko toto by bol koniec preventívnej povinnosti predchádzaniu škodám v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka. Ako dôkaz, že vozidlo sa v danom prípade po oprave zhodnotilo, t. j. zvýšilo svoju hodnotu priložil výpočet skutočnej škody, ktorý vychádzal z vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/292/2011, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/464/2014 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 89/2008.

4. Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach ako aj vo vyjadrení prednesenom na pojednávaní ďalej uviedol, že pokiaľ by sa mal obnoviť stav pred škodovou udalosťou, tak poškodený by si mal zničené diely vymeniť za rovnako staré t.j. 12-ročné a v rovnakom stave. Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 48/2012 vyvodzuje svoj právny názor z prvotne technicky nesprávneho záveru že „každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje“, ktorý je však otázkou technickou. Skutočnosť, že vozidlo sa v danom prípade po oprave zhodnotilo preukázali výpočtom skutočnej škody, ktorý vyhádzal z vyhlášky. Navrhol vykonanie znaleckého posudku, ktorý by určil hodnotu vozidla pred opravou a po oprave z čoho by bolo zrejmé, že opravou sa vozidlo zhodnotilo a teda skutočná škoda je nižšia než faktúrová suma za opravu.

5. Súd vykonal dokazovanie žalobou, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, oznámením o poistnom plnení, záznamom o zistení a prerokovaní náhrady škody, dokladom o hradení poistného, komunikáciou medzi stranami sporu, poistnou zmluvou, výpočtom výšky škody, písomnými vyjadreniami strán sporu a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 27.10.2017 spôsobil žalobca ako zamestnanec spoločnosti Slovenská autobusová doprava Trenčín, akciová spoločnosť v Dubnici nad Váhom škodovú udalosť tým, že pri vychádzaní s autobusom zamestnávateľa T. C. R N.: E na hlavnú cestu a pri vyhýbaní sa oproti idúcemu vozidlu si nevyšmol stĺp osvetlenia a poškodil pravú stranu autobusu. Vinníkom škodovej udalosti bol žalobca. Z dôvodu vzniku škodovej udalosti vynaložil zamestnávateľ žalobcu náklady na opravu autobusu v celkovej výške 2 985,19 Eur (bez DPH). Uvedená škoda bola z časti krytá z havarijnej poisťky zamestnávateľa v spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. vo výške 2 835,93 Eur z dôvodu krátenia rozsahu plnenia o spoluúčasť vo výške 149,26 Eur. Zamestnávateľ žalobcu si škodu vo výške neuhradenej spoluúčasti uplatnil u žalobcu. Žalobca má so žalovaným uzatvorené poistenie zodpovednosti za škody spôsobené pri výkone povolania. Poistenie sa vzťahuje na zodpovednosť za škodu, ktorú poistený spôsobil svojmu zamestnávateľovi zavineným porušením povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, pokiaľ táto jeho zodpovednosť vznikla výhradne podľa ust. § 172 zákonníka práce, prípadne iných predpisov upravujúcich zodpovednosť poisteného za škodu. Plnenie poisťovne je 90 % zo sumy, ktorú je poistený povinný podľa príslušných ustanovení zákonníka práce zamestnávateľovi uhradiť ako náhradu škody, za ktorú zodpovedá, najviac však do výšky dojednanej poistnej sumy zníženej o 10 %. Z komunikácie medzi stranami sporu súd zistil, že náhradu odpočítanú z havarijného poistenia požadovanú zamestnávateľom nie je možné poukázať nakoľko podľa vyjadrenia žalovaného plnenie

poisťovne zo zmluvného havarijného poistenia po odpočítaní spoluúčasti je vyššie ako skutočná výška škody, za ktorú zodpovedá žalobca v zmysle § 186 ods. 1 zákonníka práce. Z výpočtu výšky škody súd zistil, že náklady na opravu vozidla sú uvádzané vo výške 2 985,19 Eur (bez DPH) od ktorých je následne odpočítaná amortizácia z náhradných dielov vo výške 150,93 Eur a teda výška poistného plnenia predstavuje 2 834,26 Eur.

7. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci same

8. Podľa § 179 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. (ďalej len „Zákonník práce“), Zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

9. Podľa § 186 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje.

10. Podľa § 188 Zákonníka práce, pri určení škody na veci sa vychádza z ceny veci v čase vzniku škody.

11. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

12. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

13. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

14. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

15. Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť).

16. Podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

17. Podľa § 822 Občianskeho zákonníka, z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. V nadväznosti na skutkový stav ustálený vykonaným dokazovaním, súd dospel k záveru, že žalobcov nárok je dôvodný. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 27.10.2017 došlo k poistnej udalosti v dôsledku zavineného konania žalobcu, čím jeho zamestnávateľovi vznikla škoda vo výške 2 985,19 Eur, ktorú zamestnávateľ uhradil. Poisťovňou neuhradenú časť v podobe spoluúčasti vo výške 149,26 Eur si zamestnávateľ uplatnil u žalobcu. Žalobca má u žalovaného uzatvorené poistenie zodpovednosti za škody spôsobené pri výkone povolania. V konaní zostala spornou otázka žalovaným uplatnenej amortizácie na nové náhradné diely a teda otázka výšky skutočnej škody, za ktorú zodpovedá žalobca

zamestnávateľovi a ktorú výšku ustálil žalovaný na 2 834,26 Eur po odpočítaní amortizácie nových náhradných dielov. Vzhľadom k tomu, že zamestnávateľovi žalobcu bolo z jeho havarijného poistenia plnené vo výške 2 835,93 Eur, presiahla výška plnenia výšku žalovaným vypočítanej skutočnej škody a žalobcovi tak z poistenia zodpovednosti nárok na náhradu škody nevznikol.

21. S uvedeným názorom žalovaného sa súd nestotožnil, pričom k rozhodnutiam o ktoré svoje tvrdenia opieral žalovaný súd uvádza, že došlo k ich prekonaniu, a to napr. rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/679/2015, sp. zn. 4Co/161/2016, ako aj Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/356/2016, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/842/2014, rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 48/2012 ako aj nálezom Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. II.ÚS 2221/2007. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že vykonaním opravy poškodeného motorového vozidla dochádza k jeho zhodnoteniu. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda, pričom pod skutočnou škodu je potrebné rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je vyjadriteľná v peniazoch. Spočíva v zmenšení existujúceho majetkového stavu poškodeného a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nevyhnutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Prípadné zhodnotenie veci jej opravou však je potrebné v každom osobitnom prípade dôkladne zvážiť. Práve pri motorových vozidlách totiž platí, že vozidlá rovnakého typu, veku a stavu majú, ak je jedno nepoškodené a druhé opravované, na trhu vozidiel rozdielne ceny, a to v tom zmysle, že vozidlo opravované má všeobecnú cenu nižšiu. Trhová predajná cena opravovaného vozidla býva spravidla nižšia ako cena motorového vozidla pred škodovou udalosťou, teda za motorové vozidlo opravené po nehode by v prípade jeho predaja dosiahol žalobca cenu nižšiu ako v prípade, ak by motorové vozidlo predával bez "poškodenia" spôsobeného škodovou udalosťou.

22. Pre posúdenie zhodnotenia je pritom tiež rozhodujúce, ktorá z jednotlivých hlavných skupín vozidla bola pri škodnej udalosti poškodená a opravou prípadne zhodnotená, resp. či oprava predstavuje výrazné zlepšenie úžitkových vlastností vozidla. Je rozdiel, či sa opravou zlepši napr. účinnosť motora (teda je nainštalovaný nový motor, neopotrebovaný, s nulovým počtom kilometrov), alebo ďalších funkčných skupín vozidla oproti stavu pred poškodením, alebo či sa opravou odstraňujú len následky poškodenia napr. karosérie, resp. jej častí, ktoré, hoci na staršom vozidle, neboli pred nehodou výraznejšie poškodené, resp. výraznejšie znehodnotené a svoju funkciu i na staršom automobile plnili rovnako ako na vozidle novom. Pri zhodnotení individuálnych okolností prípadu súd uvádza, že v danom prípade došlo k poškodeniu plechu pred zadným kolesom, dverí kufra, bočného okna, tesniacej gumy a oboch krídiel zadných dverí, ktoré pred škodovou udalosťou spĺňali svoju funkciu, ich výmenou za nové nedošlo k takému zhodnoteniu, ktoré by sa prejavilo vo výraznom zlepšení jazdných vlastností resp. zvýšení trhovej ceny vozidla. Stav, kedy najmä pri starších vozidlách poisťovne kráti plnenie o tzv. amortizáciu, teda ich presvedčenie, že výmenou poškodených, opotrebovaných dielov za nové, poškodené vozidlo zhodnotili, a teda vyplatili poškodenému viac, než na čo má nárok (bezodôvodné obohatenie), právom možno nazvať nespravodlivým. Aby výklad zákona smeroval k spravodlivému výsledku, musí náhrada škody poskytnutá v peniazoch zohľadňovať všetky prostriedky, ktoré poškodený vynaložil na opravu vozidla. Navyše toto takzvané zhodnotenie vozidla je poškodenému vnútené, nezavinil si ho sám, a preto ho nemožno znevýhodňovať tým, že sa naňho preniesie bremeno úhrady časti škody, ktorú mu spôsobil niekto iný porušením právnych predpisov. Ak sa teda nedá vozidlo opraviť rovnako opotrebovanými dielmi, v rámci svojej povinnosti navrátiť vozidlo do pôvodného stavu musí škodca uhradiť aj nové diely. Poškodený nemôže doplácať na neschopnosť škodcu opraviť vozidlo rovnako opotrebovanými dielmi a navyše takéto zhodnotenie ani neprinesie poškodenému na jeho vozidle zlepšenie úžitkových vlastností, alebo zvýšenie jeho všeobecnej ceny, a preto o bezodôvodnom obohatení nemožno uvažovať. Nemožno predsa vyžadovať od poškodeného, aby vyhľadával na internete alebo kdekoľvek v inzercii použité náhradné diely (opotrebované, jednoducho povedané „z druhej ruky“), a to navyše tak, aby tieto boli približne rovnako opotrebované ako diely poškodené, ktoré hodlá vymeniť. V praxi ani nie je možné, resp. je len veľmi obtiažne, nájsť vhodné diely (rovnakého stavu, typu, veku a ceny), ktoré by na opravu poškodených dielov bolo možné použiť. A nie je ani možné spravodlivo žiadať od poškodeného, aby musel vedieť odhadnúť presnú hodnotu starších poškodených dielov, ktoré má vymeniť a aby bol povinný hľadať za ne náhradu rovnako starých a rovnako drahých dielov, aby tým dodržal pravidlo, ktoré žalovaný vyžaduje, teda aby vymeniť staršie opotrebované diely s určitou hodnotou práve za rovnako staré a rovnako hodnotné (a nie drahšie) náhradné diely. Uvedené si je možné v praxi asi len ťažko predstaviť. Je pritom logické, že pri oprave vozidla bolo potrebné použiť aj nové náhradné diely, čo však bez ďalšieho podľa názoru súdu neznamená, že takýmto spôsobom by sa vozidlo zhodnotilo, pretože takýmto postupom sa v skutočnosti ako celok dostalo len do stavu, v akom

bolo pred poškodením. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/70/2015, v ktorom prípade sa taktiež jednalo o opravu 12 ročného motorového vozidla, pričom tak prvostupňový súd ako aj odvolací dospel k totožným záverom.

23. Vo vzťahu k výpočtu skutočnej škody predloženého žalovaným, ktorý vychádza z vyhlášky č. 492/2004 Z. z. súd uvádza, že z hľadiska rozsahu náhrady škody sa plne stotožňuje s právnymi závermi vyslovenými v náleze Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. II. ÚS 2221/07, podľa ktorého výška majetkovej ujmy je nevyhnutná výška nákladov na uvedenie vozidla do stavu pred jeho poškodením. V zmysle uvedeného predstavuje škoda spôsobená žalobcom porušením pracovných povinností sumu fakturovanej opravy (bez DPH) 2 985,19 Eur.

24. Súd teda právne uzatvára, že ak oprava bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu následkov škodovej udalosti (čo nebolo sporné), nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného. Opačný výklad by poškodeného neodôvodnene znevýhodňoval, teda by sám poškodený na škodovú udalosť doplával.

25. Podľa názoru súdu v danej veci realizovaná oprava vozidla nezvyšuje ani úžitkové vlastnosti vozidla ani jeho trhovú cenu, preto mal súd za to, že výška škody za ktorú žalobca zamestnávateľovi zodpovedá predstavuje aj výšku neuhradenej spoluúčasti t.j. 134,33 Eur, na ktorej náhradu žalovaného titulom uzatvoreného poistenia zodpovednosti zaviazal spolu s úrokom z omeškania odo dňa 26.5.2018.

26. Súd nevykonal navrhované znalecké dokazovanie za účelom stanovenia skutočnej škody ktoré malo preukázať že vykonanou opravou došlo k zhodnoteniu vozidla, nakoľko výška škody bola v konaní jednoznačne ustálená a predstavovala nevyhnutnú výšku nákladov na uvedenie vozidla do stavu pred jeho poškodením ako aj z dôvodu, že žalovanému nič nebránilo počas celého konania tento posudok predložiť. V tejto súvislosti súd ešte uvádza, že žalovaný už v konaní predložil výpočet skutočnej škody ako dôkaz, že vozidlo sa v danom prípade zhodnotilo. V zmysle uvedeného by sa jednalo o duplicitné dokazovanie, ktoré by vychádzalo z tých istých vstupných údajov zadaných žalovaným.

27. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. V predmetnom konaní bol plne úspešný žalobca, preto má nárok aj na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.